P9_TA(2021)0060

Anmodning om ophævelse af Antoni Comín i Oliveres' immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 2021 om anmodning om ophævelse af Antoni Comín i Oliveres' immunitet (2020/2025(IMM))

(2021/C 474/18)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til anmodning om ophævelse af immuniteten modtaget den 13. januar 2020, fremsendt af præsidenten for den spanske højesteret og fremsat af præsidenten for den spanske højesterets anden afdeling i forbindelse med sag nr. 3/20907/2017 den 10. januar 2020; der henviser til meddelelsen om ovennævnte anmodning om ophævelse af immunitet på plenarmødet den 16. januar 2020,

— der har hørt Antoni Comín i Oliveres, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,

— der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,

— der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019 ([1]),

— der henviser til afgørelsen fra den spanske centrale valgkommission (Junta Electoral Central) af 13. juni 2019 ([2]),

— der henviser til meddelelsen på plenarmødet den 13. januar 2020 om, at Parlamentet efter Den Europæiske Unions Domstols dom af 19. december 2019 tog valget af Antoni Comín i Oliveres til medlem af Europa-Parlamentet med virkning fra den 2. juli 2019 til efterretning,

— der henviser til artikel 71, stk. 1 og 2, i den spanske forfatning,

— der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,

— der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0021/2021),

A. der henviser til, at præsidenten for den spanske højesterets anden afdeling har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Antoni Comín i Oliveres' immunitet under henvisning til artikel 9, stk. 1, litra b), i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter i forbindelse med sag nr. 3/20907/2017 — straffesag om påstået opstand, jf. den spanske straffelovs artikel 544 og 545, og misbrug af offentlige midler, jf. den spanske straffelovs artikel 432 sammenholdt med artikel 252;

B. der henviser til, at de handlinger, der er genstand for retsforfølgning, angiveligt blev begået i 2017; der henviser til, at kendelsen om rejsning af sigtelse i denne sag blev afsagt den 21. marts 2018 og stadfæstet ved efterfølgende kendelser om forkastelse af appeller; der henviser til, at forundersøgelsen blev afsluttet ved kendelse af 9. juli 2018 og bekræftet som endelig den 25. oktober 2018; der henviser til, at det ved kendelse af 9. juli 2018 blev fastslået, at bl.a. Antoni Comín i Oliveres var udeblevet, og at der blev truffet afgørelse om at udsætte sagen mod ham og andre personer, indtil de var blevet fundet;

C. der henviser til, at Parlamentet efter Den Europæiske Unions Domstols dom af 19. december 2019 tog valget af Antoni Comín i Oliveres til medlem af Europa-Parlamentet med virkning fra den 2. juli 2019 til efterretning;

([1]) Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

([2]) Den spanske statstidende (Boletín Oficial del Estado), nr. 142, 14. juni 2019, s. 62477-62478.

Tirsdag den 9. marts 2021

D. der henviser til, at statussen som medlem af Europa-Parlamentet blev opnået med virkning fra den 13. juni 2019; der henviser til, at anmodningen om ophævelse af immuniteten derfor vedrører nogle forhold og en sigtelse, der ligger forud for opnåelsen af statussen og dermed af immuniteten som medlem af Europa-Parlamentet;

E. der henviser til, at Retsudvalget noterede sig de dokumenter, som Antoni Comín i Oliveres forelagde medlemmerne af udvalget i henhold til forretningsordenens artikel 9, stk. 6, og som han anså for relevante for proceduren;

F. der henviser til, at medlemsstaternes myndigheder træffer afgørelse om retssagens hensigtsmæssighed;

G. der henviser til, at det ikke tilkommer Europa-Parlamentet at stille spørgsmålstegn ved de forudsætninger, de nationale retssystemer hviler på;

H. der henviser til, at Europa-Parlamentet ikke har nogen kompetence til at vurdere eller undersøge kompetencen for de nationale retslige myndigheder, der er ansvarlige for den pågældende straffesag;

I. der henviser til, at den spanske højesterets anden afdeling for straffesager i henhold til spansk ret som fortolket af de nationale domstole og som meddelt Parlamentet af den pågældende medlemsstat er den kompetente myndighed til at anmode om ophævelse af immuniteten for et medlem af Europa-Parlamentet;

J. der henviser til, at sagen ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;

K. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a), i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;

L. der henviser til, at artikel 71, stk. 1 og 2, i den spanske forfatning lyder således:

»1. *Deputerede og senatorer kan ikke drages til ansvar for de ytringer, som de fremkommer med under udøvelsen af deres hverv.*

2. *Deputerede og senatorer nyder ligeledes immunitet under deres mandatperiode og kan kun tilbageholdes, hvis de pågribes på fersk gerning. De kan hverken sigtes eller retsforfølges uden forudgående tilladelse fra det respektive lovgivningskammer«;*

M. der henviser til, at det i anmodningen om ophævelse af immuniteten oplyses, at det for så vidt angår anvendelsen af artikel 71 i den spanske forfatning og navnlig spørgsmålet om, fra hvilket trin i sagen det ikke er nødvendigt at anmode om det spanske parlaments tilladelse til at gennemføre en straffesag mod en sigtet, der opnår status som nationalt parlamentsmedlem, ikke er nødvendig at anmode om ophævelse i tilfælde, hvor statussen som parlamentsmedlem opnås, mens en tidligere indledt retssag verserer, eller i tilfælde, hvor et parlamentsmedlem først tiltræder efter formelt at være blevet sigtet; der henviser til, at det derfor ikke er nødvendigt at anmode om ophævelse af immuniteten i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a), i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, for at der kan træffes foranstaltninger på Spaniens område;

N. der henviser til, at det ikke tilkommer Europa-Parlamentet at fortolke de nationale regler om parlamentsmedlemmers privilegier og immuniteter;

O. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på en anden medlemsstats område nyder fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning;

P. der henviser til, at den spanske højesterets anden afdeling den 4. november 2019 bestemte, at der med henblik på strafforfølgning skulle udstedes en national arrestordre, en europæisk arrestordre eller en international arrestordre med henblik på udlevering vedrørende bl.a. Antoni Comín i Oliveres, der havde officiel status af udebleven; der henviser til, at appellen af denne afgørelse som forklaret i anmodningen om ophævelse af immuniteten den 10. januar 2020 blev forkastet for så vidt angår påstanden om ophævelse af de respektive nationale, europæiske og internationale arrestordrer, og at appellen af kendelsen af 4. november 2019 blev taget til følge i medfør af EU-Domstolens dom af 19. december 2019, i henhold til hvilken appellanterne i deres egenskab af medlemmer af Europa-Parlamentet skal anses for at nyde de immuniteter og privilegier, der er nedfældet i artikel 9 i protokol nr. 7 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og at det også blev besluttet at anmode Europa-Parlamentet om at ophæve Antoni Comín i Oliveres' immunitet med henblik på fuldbyrdelse af de europæiske arrestordrer, som var udstedt, og underrette den belgiske fuldbyrdelsesmyndighed herom;

Q. der henviser til, at Retsudvalget i henhold til forretningsordenens artikel 9, stk. 8, under ingen omstændigheder udtaler sig om skyldsspørgsmålet eller om det hensigtsmæssige i en strafferetlig forfølgelse på grundlag af de udtalelser eller handlinger, som medlemmet tillægges, selv ikke i tilfælde, hvor udvalget gennem prøvelsen af anmodningen opnår grundigt kendskab til selve sagen;

R. der henviser til, at det fremgår af forretningsordenens artikel 5, stk. 2, at parlamentarisk immunitet ikke er et medlems personlige privilegium, men derimod en garanti for Parlamentets uafhængighed som helhed og for dets medlemmers uafhængighed;

S. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;

T. der henviser til, at anklagen tydeligvis ikke har nogen forbindelse til Antoni Comín i Oliveres' hverv som medlem af Europa-Parlamentet, men til hans tidligere hverv som sundhedsminister i den catalanske selvstyreregering;

U. der henviser til, at Antoni Comín i Oliveres er blandt en gruppe af personer, der alle er blevet retsforfulgt for de omhandlede lovovertrædelser, idet den eneste forskel er, at han i øjeblikket nyder immunitet som medlem af Europa-Parlamentet; der henviser til, at det derfor bør tages i betragtning, at Antoni Comín i Oliveres ikke er den eneste retsforfulgte person i den pågældende sag;

V. der henviser til, at de forhold, som sagen vedrører, blev begået i 2017, og at sagen mod Antoni Comín i Oliveres blev indledt i 2018; der henviser til, at det på dette grundlag ikke kan hævdes, at retssagen blev indledt med det formål at hindre Antoni Comín i Oliveres' fremtidige politiske virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet, når hans status som medlem af Europa-Parlamentet på daværende tidspunkt stadig var hypotetisk og fremtidig;

W. der henviser til, at Parlamentet i den foreliggende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. faktiske omstændigheder, der tyder på, at retssagen kan være blevet indledt med det formål at skade et medlems politiske virksomhed og dermed Europa-Parlamentet;

1. vedtager at ophæve Antoni Comín i Oliveres' immunitet i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;

2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de spanske myndigheder og Antoni Comín i Oliveres.